

толко грыжишъ, и мъчишъ, като чи си самоты єдина на тоа свѣтъ, и като чи са никой другий за тебе нестарає? — Като чи за тебе нищо друго не е полезно и добро, но само онова, що са тебе чини, да е добро и полезно? И като чи е освѣнца това сичко друго, що са догажда, пагубно, нечастно и на твоє-то благополучие противно?

Опамети ся кече єдина пътъ изъ много годишно-то искуство, и авно исповѣдай таѫ сватъ истинѫ, чи Богъ все управля и рѣководи премъдро! Или ты мыслишъ, о несмысленый и занешеный человѣче, чи си ты по мъдръ отъ оногова, кой-то сичко знає? Кажи ми, ако знаешъ, познавашъ ли онай темна и мрачна точка, отъ гдѣ-то та е всемогущество-то Божіе въ животъ привело? Кажи ми познавашъ ли още отъ сенока онока твоє высоко опредѣленїе, за кое-то та всеуправляюща-та десница Божія воспитава и приуготовлava, но кое-то е сега отъ тебе още много удалено? Какъ смѣешъ да поричашъ, да опорочавашъ и да хулишъ онока, кое-то Той, премудрый Богъ, на твоє-то жребіе придава или отъ него одузима? Какъ смѣешъ да дерзнешъ да управляшъ камъ нѣкога незадоволенъ погледъ, ако Богъ, като всезнающій твои-те желанія не исплани, кои бы другоначе за тебе и за твоє-то щастіе совсѣмъ вредносни и убыточни были?

Предъ Божіи-те очи стои открыена сичка-тъ безконечнѫ прошлость (старина) като нѣкаквѫ отворенъ книга. Той познава нѣброены-те причины на сички-те появленія и случаи, защото Той управля съ тѣхно-то теченіе; а ты отъ сичко това нищо не видиши и незнавши, или само едно отъ хила да познавашъ. Да ли не е това крайна безумна